

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.617/2008/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dobrossy és Alexa Ügyvédi Iroda (4025 Debrecen, Simonffy u. 57. szám, ügyintéző: Dr. Dobrossy István ügyvéd), mint pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) I. r. felperesnek-, a Dr. Poronyi Györgyi bírói ügyintézése mellett az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalának Jogi Főosztálya (1363 Budapest, Pf. 24.) által képviselt II.rendű alperes neve (alperes címe) II. r. alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. október 1. napján kelt, 7. G. 40.161/2007/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2009. március 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I. r. felperes pártfogó ügyvédjének a munkadíját 10 800 (Tízezer-nyolcszáz) Ft-ban állapítja meg, melyet, az Állam visel.

Felhívja a Debreceni Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd díját, 10 800 (Tízezer-nyolcszáz) Ft-ot utalja ki - az ellátmány terhére - a Dobrossy és Alexa Ügyvédi Iroda (4025 Debrecen, Simonffy u. 57. szám) pártfogó ügyvédnek.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. r. felperes az ... (a II. r. felperes) elnöke volt.

A II.rendű alperes neve (a II. r. alperes) az 1991. szeptember 11. napján kelt, 2. Fpk. 123/1991/4. számú végzésével elrendelte a II. r. felperes felszámolását, végzését a Legfelsőbb Bíróság az Fpkf. II. 32.843/1991/2. számú, 1992. június 9. napján kelt végzésével helybenhagyta.

A II. rendű alperes neve a felszámolási eljárás során a 2000. május 19. napján jogerőre emelkedett 60. sorszámú végzésével a II. r. felperest jogutód nélkül megszüntette.

Az I. r. felperes 2003. május 21. napján fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Illetékhivatallal szemben 7 875 000 Ft tőke és járulékai megfizetése iránt az ..., II. r. felperes által részére ki nem fizetett munkabérre, és a munkáltatót terhelő egészségügyi járulékra hivatkozással.

A Miskolci Városi Bíróság a keresetlevélként iktatásra került fizetési meghagyást a 21. P. 22.130/2003/3. számú végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította.

Az I. r. alperes a Miskolci Városi Bíróság és a Budapesti IV. és V. Kerületi Bíróság értesítései alapján 2 960 580 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte az I. r. felperest, akinek nyugdíjából 2002-2005. évben összesen 413 671 Ft késedelmi pótlék került letiltásra, míg az illetéktartozás tekintetében végrehajtási jog bejegyzésére került sor két létavértesi ingatlanra.

A felperesek a 2006. november 3. napján előterjesztett keresetükben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Illetékhivatalt, az I. r. alperest, mint „költségviselőt” kérték kötelezni 7 875 000 Ft tőke és járulékai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a II. r. felperes részéről előterjesztett keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, annak jogutód nélküli megszüntetésére és ezáltal jogképességének hiányára tekintettel.

Az I. r. alperes 2007. április 17. napján keresetét kiterjesztette a II. r. alperesre is.

Az I. r. felperes a per során az I. r. alperessel szemben elállt a kereseti kérelmétől, és kizárólag a II. r. alperes marasztalását kérte.

Előadta, hogy a keresetében megjelölt követelés abból származott, hogy a felszámoló megbízása alapján 1992-1994. években ő és a munkatársai ellátták a felszámolás alatt álló kissovetkezet képviselőt a különböző hatóságok előtt, de az eljárásukkal felmerült munkabért, valamint az ezután fizetendő egészségbiztosítási járulékot a felszámoló nem fizette meg.

Az I. r. felperes a kereseti kérelmét utóbb 25 000 000 Ft általános kártérítés iránti követeléssel felemelte arra hivatkozással, hogy a II. r. alperes annak ellenére rendelte el a II. r. felperes felszámolását, hogy a felszámolási eljárás elrendelése iránti kérelemhez nem lett csatolva az egyeztetési jegyzőkönyv, amely hiányosság miatt a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani.

A II. r. alperes az I. r. felperes keresetének az elutasítását kérte, elsődlegesen a követelés elévülésére hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság a 28. sorszámú ítéletével az I. r. felperes keresetét elutasította, kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. alperesnek 20 000 Ft perköltséget.

Az I. r. felperes pártfogó ügyvédjének a munkadíját 14 400 Ft-ban állapította meg, melyet az Állam visel.

Döntését azzal indokolta, hogy az I. r. felperes követelése elévült. Álláspontja szerint az I. r. felperesi igény legkésőbb a felszámolási eljárás befejezésével, 2000. május 19. napjával esedékessé vált, különös tekintettel arra az I. r. felperesi előadásra is, hogy a felszámoló a felszámolási eljárás befejeztével vállalta az I. r. felperes és munkatársai oldalán az eljárásukkal felmerült költségek megtérítését, ami elmaradt.

Az általános kártérítési igény vonatkozásában is a fentiek szerint állapította meg az elévülési időt, mivel az ott megjelölt összeghez az I. r. felperes azért nem tudott hozzájutni, mert a II. r. felperes felszámolásra került.

Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az I. r. felperes 2007. február 20. napját megelőzően nem szólította fel írásban a II. r. alperest a követelés teljesítésére, vele szemben követelését bírósági úton érvényesítette.

Megállapította, hogy a követelés II. r. alperessel szembeni elévülését az igénynek az I. r. alperessel szembeni bírósági úton történő érvényesítése nem szakította meg, annak ellenére sem, hogy az I. r. felperes az általa sikertelenül vitt perekben felmerült eljárási illeték behajtásából arra következtetett - egyébként tévesen -, hogy az I. r. alperes a II. r. alperes „költségviselője”, és ezért a II. r. alperessel szemben keletkezett kártérítési igényeket is az I. r. alperessel szemben lehet érvényesíteni.

Kifejtette, hogy a követelés elévülésének a megszakításához az igény II. r. alperessel szembeni közvetlen érvényesítésére lett volna szükség, ami viszont elmaradt.

Ezért a fenti indokok szerint elévült követelést bírósági úton való érvényesíthetőségének a hiányában elutasította.

Megjegyezte, hogy a felperes kereseti igénye elévülés hiányában sem lett volna érvényesíthető, a II. r. alperes jogellenessége és a kártérítési felelősség megállapításához szükséges okozati összefüggés, mint konjunktív feltételek hiányában.

A peresztes I. r. felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a II. r. alperes költségének a megfizetésére, melynek összegét a II. r. alperes által megjelölt összegben állapította meg.

A pártfogó ügyvéd munkadíjáról a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 1. §-ának (3) bekezdése, valamint a 5. § (1) bekezdés b.) pontja alapján rendelkezett, melyet a rendelet 5. § (3) bekezdése alapján az Állam visel.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. r. felperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását - elsődlegesen a II. r. alperes kereset szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az első fokon eljáró bíróságnak az ügy újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítását - kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem helyesen tárta fel, levont jogi következtetései sem helytállóak, következésképpen az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a kereseti igényének a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Illetékhivatal, I. r. alperessel szembeni érvényesítése megszakította az elévülési időt, mivel az illetékhivatalt azért jelölte meg alperesként, mert tudomása szerint a bíróságok szervező, intézkedő tevékenységével, illetve ennek elmulasztásával összefüggő költségeknek ő a viselője.

Hivatkozott arra is, hogy a fél által előadott kérelmeket a Pp. 3. § (2) bekezdésének rendelkezése szerint nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint kell figyelembe

venni, ezért önmagában az a tény, hogy az alperes személye helytelenül került meghatározásra, terhére nem értékelhető.

Méltánytalannak találta az elsőfokú bíróság döntését amiatt is, hogy a bírói felvilágosítás után a pártfogó ügyvédje kifejezett kérése ellenére engedte ki a perből az I. r. alperest.

Érvelése szerint, ha az általa hivatkozott, mint az elévülés nyugvását megszakító körülményt figyelembe veszi a bíróság, úgy az esetben az elévülés időpontja 2008. május 21. napja, így a II. r. alperes az elévülésre érdemben nem hivatkozhat. Mivel a II. r. alperes a II. r. felperes fizetéseképtelenségét jogellenesen állapította meg, ezért a bírósági jogkörben okozott kártérítési igénye mind jogalapjában, mind összecszerúságában megalapozott.

A II. r. alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla nem találta megalapozottnak az I. r. felperes fellebbezését.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg, melyből helytálló következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályokat - köztük az elévülésre vonatkozó rendelkezéseket - helyesen alkalmazta, döntése megalapozott és törvényes.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét, minden relevanciával bíró kérdésre vonatkozóan megfelelően megindokolta, amely indokolás kiegészítésre, vagy korrekcióra nem szorul.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján - utalva a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére is - annak helyes indokai szerint helybenhagyta, és mellőzte az ítélet részletes indokolását.

Az ítélet tábla csupán az I. r. felperes fellebbezésében felhozott érveléssel kapcsolatban tartja szükségesnek az alábbiak kifejtését:

Az I. r. felperes a fellebbezésében semmilyen új tény nem állított, vagy új bizonyítékot nem szolgáltatott, amelyeket az elsőfokú bíróság ne értékelt volna.

Az ítélet tábla teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróság és az alperes fellebbezési ellenkérelmében is kifejtett álláspontjával az elévülés megszakadásával kapcsolatban, miszerint a Ptk. 327. § (1) bekezdésében szabályozottak szerint az elévülési időt csak a kötelezettel szembeni igényérvényesítés szakítja meg.

Az I. r. felperes fellebbezésében írt tévedés a kötelezett személyével kapcsolatban erőltetett okfejtés, mellyel az I. r. felperes az anyagi jogi igény érvényesítésének az alapvető kritériumát kívánta átlépni, nevezetesen a keresetösségi jogot. Ennek az elfogadhatatlan jogi álláspontnak a cáfolata részletesebb kifejtést nem kíván.

Az I. r. felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy kérelmeinek nem alakszerű megjelölése, hanem tartalma szerint történő figyelembevétele esetén lehetősége nyílt volna az igénye érvényesítésére. A beadványok tartalmi vizsgálata a jogcímet illetően értelmezhető, ezért az alperes személyét érintően a bíróságot vizsgálódási kötelezettség nem terheli.

Az I. r. felperes a perben személyes költségmentességben részesült, ezért a másodfokú eljárásban feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, és a 14. §-ának rendelkezése szerint az Állam viseli.

Az ítélet tábla az eredménytelenül fellebbező I. r. felperes pártfogó ügyvédjének díját a pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségekről szóló 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 1. § (1) bekezdés, 5. § (1)-(2) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy az így megállapított ügyvédi munkadíjra a rendelet 1. § (3) bekezdésének rendelkezése szerint felszámította az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét is.

A pártfogó ügyvéd díját a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, és 14. §-ának a rendelkezése szerint az Állam viseli.

A II. r. alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért az ítélet táblának e tárgyban rendelkeznie nem kellett.

Debrecen, 2009. március hó 10. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó